

Frank Jensen (S):

Statsministeren sagde her i Tinget den 6. december, og det er altså ikke ret mange dage siden – ét er, at man kan lægge afstand til ting, man har sagt for mange år siden, men det her er sagt den 6. december: »Regeringen vil naturligvis respektere indgåede aftaler og forlig.« Det var statsministerens replik den 6. december.

Vi er altså noget optaget af – for at fastholde en vis parlamentarisk praksis for de aftaler, der indgås her i Folketinget – at når man vil bryde et forlig, så siger man klart inden et nyvalg, at det her forlig, vi indgik i 1999, vil vi ikke længere stå ved. Vi vil fremsætte forslag til Tinget, hvis vi får magt, som vi har agt, der bryder med det forlig. Men det var der ingen af os der hørte i valgkampen.

Og her i dag lægger den fungerende undervisningsminister så et lovforslag frem, der for det første bryder et forlig, men saftsuseme også dementerer, hvad statsministeren stod her i Folketinget og sagde den 6. december – ja, undskyld, saftsuseme, hr. minister.

Selv om man er fungerende, bør man måske være en lille smule loyal over for sin statsminister og varetage den interesse også, når statsministeren har været så klar i mælet den 6. december.

Undervisningsministeren (Helge Sander, fg.):

Denne gang vil jeg starte bagfra, for nu synes jeg, at hr. Frank Jensen skal passe lidt på.

Jeg tvivler lidt på, at statsministeren har stået her og sagt i forhold til daghøjskoleloven, at den skal der ikke røres ved. Hr. Frank Jensen får jo det hele vendt om, så det lyder sådan.

Jeg ved godt, at det var en generel bemærkning, der kom, og ikke i forhold til daghøjskoleloven, hvor det ikke kan ændre det faktum, at sidste gang, højskoleloven blev ændret, var i maj 2000, og da var det en ændring mellem regeringen, Socialistisk Folkeparti og Centrum-Demokraterne.

Jeg ved godt, at det her er et af de områder, som der er mange af i Undervisningsministeriet, hvor der er en masse forlig, og det har vi alle sammen haft glæde af over årene. Men her er vi altså i en situation, hvor der bare på et forholdsvis enkelt område er to forlig, og hvor der senest er blevet indgået en aftale, hvor hverken Venstre eller Det Konservative Folkeparti har deltaget. Det tvivler jeg meget stærkt på at statsministeren har forholdt sig til.

Med hensyn til hr. Aage Frandsens spørgsmål vil jeg sige, at uanset om det er den ene kommune eller den anden, så mener jeg, at alle 275 kommuner har dels et ansvar og dels en bedre mulighed for at gå ind og vurdere behovet, end man har fra central side. Derfor mener jeg, at det er et utrolig godt forslag.

Når der så fokuseres på, ikke bare nu, men også i den debat, som bl.a. hr. Aage Frandsen har måttet henvise til, for at han kunne stille spørgsmålet inden fredag kl. 12, at med den her ændring var alle muligheder faldet bort for de unge mennesker, så er det jo ikke rigtigt. Som jeg også nævnte i mit svar, er der jo en lang række andre muligheder, som stadig væk er gældende, også selv om de enkelte kommuner ikke går ind og satses på daghøjskolerne i større eller mindre omfang.

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved da godt, at der er andre muligheder for de mennesker, som måske ikke i fremtiden vil komme til at benytte sig af daghøjskolerne, men jeg synes bare, at det må være en regerings forpligtelse at overveje, hvilke muligheder der vil være, hvordan man tror, det vil være.

Under alle omstændigheder synes jeg, at det er noget problematisk, at regeringen, da den var opposition, overhovedet ikke fremførte det synspunkt, det med at kommunalisere det – overhovedet ikke. Jeg hørte det i hvert fald aldrig, og jeg har heller ikke hørt, at den fungerende undervisningsminister kan bekræfte, at det var et synspunkt, man kom frem med.

Så med hensyn til det forlig, som jeg jo altså ikke har del i, vil jeg gerne understrege, at den måde, det er blevet praktiseret på, når det drejer sig om dette område eller andre områder, er, at man har været meget nidkær – alle partier – med hensyn til at sørge for, at er det forlig, der griber ind i et andet forlig, så skal man inddrage alle parter. Det er nødvendigt, for ellers kan man ikke lave forlig i fremtiden. Det er også vigtigt aldrig at råbe »forlig«, medmindre det er forlig, og derfor råber jeg ikke forlig her. Jeg har ikke været med i det forlig.

Men jeg er ikke i tvivl om, at regeringen har et forlig med Det Radikale Venstre og med Socialdemokratiet.

Kl. 15.15

Carsten Hansen (S):

Det er jo en ganske interessant debat på baggrund af de her spørgsmål. Jeg vil spørge den